

Φιλιά εις τα παιδιά

Μια ταινία ντοκιμαντέρ του Βασίλη Λουλέ
Διάρκεια 115 λεπτά
© 2011-2012

ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ

Πέντε μικρά Εβραίοπουλα στην Ελλάδα της γερμανικής κατοχής που σώθηκαν από τον θάνατο χάρη σε οικογένειες χριστιανών και έζησαν στην απόλυτη σιωπή, αφηγούνται τις ιστορίες τους. Σπανίως η κάμερα κεντράρει στα δάκρυά τους και όταν το κάνει ο πόνος τους σε διαπερνά σαν ξυράφι – αδύνατο να τον συλλάβει ανθρώπινος νους.
Βγήκα από την αίθουσα συγκλονισμένος.

Άκης Καπράνος – ΤΑ ΝΕΑ 7/2/2013

Η ταινία του Λουλέ βγαίνει την Πέμπτη στην Ταινιοθήκη της Ελλάδας. Αν δεν απεχθανόμουν τα «πρέπει», θα έλεγα ότι οφείλουμε όλοι μας να τη δούμε. Ειδικά σήμερα, με τους απολογητές του Χίτλερ να παριστάνουν τους λαϊκούς σωτήρες

Βένα Γεωργακοπούλου – Εφημερίδα των Συντακτών 2/2/2013

Με ένα επιδέξιο μοντάζ, ο γλαφυρός λόγος των αφηγητών γίνεται εικόνα, συναντά το αρχαικό υλικό (ημερολόγια, επίκαιρα, φωτογραφίες, στρατιωτικά και οικογενειακά φιλμάκια) και μετουσιώνεται σταδιακά σε ζωντανή ιστορία.
Το αποτέλεσμα είναι ένα επίκαιρο και συγκινητικό χρονικό.

Χρήστος Μήτσος – ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ 7/2/2013

Εξαιρετικά επιμελής ο Βασίλης Λουλές, ίσως όχι περισσότερο από έναν συνεπή εργάτη της τηλεόρασης που εικονογραφεί όσο σαφέστερα μπορεί μια εκτεταμένη δημοσιογραφική έρευνα, αλλά, πάντως, με πλήρη επίγνωση της δύναμης τόσο του θέματός του όσο και, κυρίως, του απέριπτου προφορικού λόγου των πολυβασανισμένων υποκειμένων, τα οποία αφήνει χωρίς την παραμικρή έξωθεν παρέμβαση πέραν του αρχαιακού υλικού να πουν τις συγκλονιστικές τους ιστορίες.

Από τα πιο συγκινητικά ελληνικά ντοκιμαντέρ των τελευταίων χρόνων.

Ρόμπυ Εκσιέλ – ΕΘΝΟΣ 7/2/2013

Εμπεριστατωμένη, διαφωτιστική έρευνα για την ελληνική πτυχή του Ολοκαυτώματος, που βασίζεται σε μαρτυρίες 5 επιζώντων Εβραίων της Θεσσαλονίκης και αρχαιακό υλικό, που ο σκηνοθέτης Βασίλης Λουλές συγκέντρωσε μετά από δουλειά ετών. Ο χειρισμός του αναδίδει σεβασμό και, παρά την απόσταση που κρατά από τους συνεντευξιαζόμενους, παιδιά στην Κατοχή, καταφέρνει να αποδώσει με αβίαστη συγκίνηση και προσωπική ματιά τις τραγικές αναμνήσεις τους.

Θοδωρής Κουτσογιαννόπουλος – LIFO/ANTENNA 7/2/2013

Ο Βασίλης Λουλές σκηνοθέτησε ένα συγκλονιστικό ντοκιμαντέρ αποτέλεσμα μιας επίπονης και διεξοδικής έρευνας. Μαζί με τις μαρτυρίες των ανθρώπων παραθέτει σημαντικό και άγνωστο αρχαιακό υλικό, από οικογενειακά φιλμ και ντοκουμέντα της εποχής. Αφήνει τους πρωταγωνιστές του να μιλήσουν, καταγράφει τη συγκίνηση τους η οποία μεταδίδεται, χωρίς

εκβιασμό, στους θεατές. Η ταινία δεν κραυγάζει, δε δημαγωγεί, δεν καταγγέλλει. Καταφέρνει να μεταδώσει τα μηνύματά της μέσα από τα ίδια τα γεγονότα. Αυτό που τον ενδιαφέρει είναι να πλησιάσει τους ίδιους τους ανθρώπους, να τους δώσει το χώρο που χρειάζονται ώστε να όποια μηνύματα να προκύψουν αβίαστα μέσα από τα βιώματά τους.

Στράτος Κερσανίδης – ΕΠΟΧΗ 10/2/2013

Βλέπεις την ταινία και δεν γεμίζεις από φρίκη, αποτροπιασμό, εκδικητικότητα ή κάτι άλλο. Νιώθεις μέσα σου να ρέει ο χρόνος της ανθρώπινης αισιοδοξίας, η περιπέτεια της ζωής, η διεκδίκηση του υπάρχειν. Πράγματα τόσο εύλογα, σήμερα αποκτούν τη σωστή και φιλοσοφική τους διάσταση, δοσμένα με σωστή αισθητική και αρτιότητα άποψης και ιδίως με κινηματογραφική ροή. Γιατί με την έβδομη τέχνη δεν έχουμε δικαίωμα να παρακάμπουμε μια αλήθεια. Οι ταινίες, όποιο θέμα κι αν έχουν, είναι υποχρεωμένες να μας κρατούν καθηλωμένους.

Το «Φιλιά εις τα παιδιά» είναι έτσι ή αλλιώς επίτευγμα, σας το γράφω ανεπιφύλακτα. Με ενθουσίασε και προτείνω να μη το χάσετε.

Αλέξης Δερμεντζόγλου – ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 17/2/2013

Οι μαρτυρίες τους συγκλονίζουν και ο σκηνοθέτης χτίζει ως και σασπένς μέσα από την αφήγηση των ανθρώπων. Οι ουλές που άφησε η φρίκη και θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στην ψυχή αυτών των ανθρώπων μετατρέπονται σε ζωντανές εικόνες, χωρίς ποτέ η ταινία να γλιστρά στην παγίδα του λαϊκισμού. Αντιθέτως, οι άνθρωποι αυτοί σε σκλαβώνουν με την αξιοπρέπεια και την ανθρωπιά τους. Σε συνδυασμό με το σπάνιο αρχειακό υλικό που συγκέντρωσε ο Λουλές, το αποτέλεσμα είναι ένα σπάνιο τεκμήριο που απλώς και μόνο για ιστορικούς λόγους οφείλει κανείς να έχει υπόψη του.

Γιάννης Ζουμπουλάκης – ΤΟ ΒΗΜΑ 7/2/2013